

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою
Львівського державного
університету внутрішніх справ
від 29.11.2023, протокол № 5

ВВЕДЕНО В ДІЮ

Наказом ректора ЛьвДУВС
від 01.12.2023 № 442

ПОЛОЖЕННЯ
про охорону інтелектуальної власності
у Львівському державному університеті внутрішніх справ

1. Загальні положення

1.1. Положення про охорону інтелектуальної власності у Львівському державному університеті внутрішніх справ (далі – Положення) регламентує дії науково-педагогічних, наукових, педагогічних, інших працівників та здобувачів вищої освіти під час створення ними об'єктів права інтелектуальної власності і захисту прав інтелектуальної власності у Львівському державному університеті внутрішніх справ (далі – ЛьвДУВС, Університет), порядок виконання таких робіт та їх фінансування.

1.2. Положення розроблено відповідно до Конституції України, Цивільного кодексу України, законів України «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про науково-технічну інформацію», «Про авторське право і суміжні права», «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про охорону прав на промислові зразки», «Про видавничу справу», Статуту ЛьвДУВС та інших нормативно-правових актів.

1.3. У Положенні терміни вживаються у такому значенні:

Автор – фізична особа, яка своєю творчою діяльністю створила твір або промисловий зразок.

Авторське право – особисті немайнові права автора і майнові права суб'єктів авторського права.

База даних (компіляція даних) – сукупність творів, даних або будь-якої іншої інформації у довільній формі, що розташовані у систематизованому або упорядкованому вигляді, що можуть бути доступні за допомогою спеціальної пошукової системи та/або на основі електронних засобів (комп'ютера) чи інших засобів.

Використання твору – відтворення; включення до складеного твору; включення до іншого твору, крім складеного твору; розповсюдження примірників твору; імпорт примірників твору; здавання в найм або в позичку примірників твору; публічне виконання, публічний показ, публічне демонстрування, публічне сповіщення, інтерактивне надання доступу публіці та інші способи доведення до загального відома публіки; переклад; переробка, адаптація, аранжування та інші подібні зміни твору тощо.

Відтворення твору – пряме чи опосередковане виготовлення однієї або більше копій об'єкта авторського права та/або суміжних прав (або його частини) будь-яким способом та у будь-якій формі, у тому числі для тимчасового чи постійного зберігання в електронній (цифровій), оптичній або іншій формі, яку може зчитувати комп'ютер, а також створення тривимірного твору з двовимірного і навпаки та створення тривимірного твору на основі набору інструкцій, який зчитується комп'ютером для виготовлення тривимірного твору.

Виключне право – майнове право суб'єкта авторського права дозволяти або забороняти використання твору іншими особами, крім випадків, визначених законодавством.

Винахід (корисна модель) – результат інтелектуальної, творчої діяльності людини в будь-якій сфері технології.

Винахідник – людина, інтелектуальною, творчою діяльністю якої створено винахід (корисну модель).

Доручення роботодавця – видане працівникові у письмовій формі завдання, яке має безпосереднє відношення до специфіки діяльності ЛьвДУВС і може привести до створення об'єкта інтелектуальної власності.

Ім'я автора – сукупність слів чи знаків, що ідентифікують автора: прізвище та ім'я автора; прізвище, ім'я та по батькові автора; ініціали автора; псевдонім автора; прийнятий автором знак (сукупність знаків) тощо.

Копія – відтворений у будь-якій об'єктивній формі об'єкт авторського права та/або суміжних прав. Копія твору, виконана у будь-якій матеріальній формі, є примірником твору.

Ліцензія – дозвіл володільця патенту (ліцензіара), що видається іншій особі (ліцензіату), на використання винаходу (корисної моделі) на певних умовах.

Майнові права інтелектуальної власності на твір – право використовувати твір будь-яким способом (способами), а також виключне право дозволяти або забороняти використання твору іншими особами.

Особисті немайнові права автора – права автора: вимагати визнання свого авторства шляхом зазначення належним чином імені автора в оригіналі і копіях твору і за будь-якого використання твору, якщо це практично можливо; забороняти під час будь-якого використання твору згадування свого імені, якщо автор твору бажає залишитися анонімом; обирати псевдонім, зазначати і вимагати зазначення псевдоніма замість справжнього імені автора в оригіналі і копіях твору і за будь-якого використання твору; вимагати збереження цілісності твору, протидіяти будь-якому перекрученню, спотворенню чи іншій зміні твору, у тому числі супроводження твору ілюстраціями, передмовами, післямовами, коментарями тощо без згоди автора; надати назву твору або залишити його без назви; присвятити твір особі (особам), події або даті.

Особисті немайнові права належать лише автору та не можуть бути передані (відчужені) іншим особам і не переходять у спадщину.

Оприлюднення – будь яка дія, що вперше робить твір чи об'єкт суміжних прав доступним для необмеженого кола осіб.

Опублікування – поширення твору, фонограми, відеограми у будь-який спосіб розповсюдження або доведення до загального відома публіки. Опублікуванням твору, фонограми, відеограми вважається також депонування рукопису твору, фонограми, відеограми.

Оригінальність твору – ознака (критерій), що характеризує твір як результат власної інтелектуальної творчої діяльності автора та відображає творчі рішення, прийняті автором під час створення твору.

Патент (патент на винахід, патент на секретний винахід, патент на корисну модель, патент на секретну корисну модель) – охоронний документ, що засвідчує пріоритет, авторство і права на винахід (корисну модель).

Позичка – надання у користування (у тому числі у визначений спосіб) примірника твору, фонограми, відеограми на встановлений строк, за умови що такі дії не мають самостійного економічного значення.

Приватне копіювання – відтворення в особистих цілях особи або для членів сім'ї такої особи чи близьких знайомих такої сім'ї творів і виконань, зафіксованих у фонограмах, відеограмах, за умови що такі дії не мають самостійного економічного значення.

Право інтелектуальної власності – закріплене законом право на результат інтелектуальної діяльності в науковій, науково-технічній, навчально-методичній та інших сферах.

Право промислової власності – особисті немайнові і майнові права винахідників та їх правонаступників, а також роботодавця, пов'язані зі створенням та використанням результатів науково-технічної творчості (винаходів, корисних моделей та промислових зразків).

Працівник – фізична особа, яка уклала із ЛьвДУВС трудовий договір (контракт).

Промисловий зразок – результат інтелектуальної, творчої діяльності людини в галузі художнього конструювання.

Публіка – сукупність фізичних осіб, не пов'язаних між собою належністю до кола сім'ї або близьких знайомих.

Роботодавець – Львівський державний університет внутрішніх справ, з яким автори (винахідники) уклали трудовий договір (контракт).

Розповсюдження – будь-яка дія, за допомогою якої оригінали або інші примірники об'єктів авторського права та/або суміжних прав безпосередньо чи опосередковано пропонуються публіці способом, у тому числі першого продажу чи іншого першого відчуження оригіналів або інших примірників об'єкта авторського права та/або суміжних прав.

Секретний винахід (секретна корисна модель) – винахід (корисна модель), що містить інформацію, віднесена до державної таємниці, права на який засвідчуються патентом на секретний винахід (секретну корисну модель).

Службовий твір – твір, створений працівником у зв'язку з виконанням обов'язків за трудовим договором (контрактом).

Службовий винахід (корисна модель) – винахід (корисна модель), створений працівником:

у зв'язку з виконанням службових обов'язків чи дорученням роботодавця за умови, що трудовим договором (контрактом) не передбачене інше;

з використанням досвіду, виробничих знань, секретів виробництва і обладнання роботодавця.

Службові обов'язки – зафіксовані в трудових договорах (контрактах), посадових інструкціях функціональні обов'язки працівника, що передбачають виконання робіт, які можуть привести до створення об'єкта права інтелектуальної власності.

Твір – результат інтелектуальної творчої (наукової, науково-дослідної, науково-технічної, навчально-методичної) діяльності автора (співавторів), що виражений в об'єктивній формі.

2. Мета та завдання у сфері охорони інтелектуальної власності

2.1. Метою діяльності ЛьвДУВС у сфері охорони інтелектуальної власності є:

- розвиток інноваційної діяльності з метою створення наукоємної продукції, конкурентоспроможних наукових і науково-технічних розробок, об'єктів авторського права тощо;
- впровадження результатів науково-дослідної роботи в практику правоохоронних органів, освітній процес, законотворчу та наукову діяльність;
- забезпечення захисту прав суб'єктів права інтелектуальної власності;
- забезпечення належного виконання законодавства України у сфері захисту прав інтелектуальної власності.

2.2. Завданнями ЛьвДУВС у сфері охорони інтелектуальної власності є:

- створення необхідних умов для розвитку інноваційної наукової діяльності;
- організація наукових досліджень, результатом яких є створення об'єктів авторського права, винаходів, корисних моделей, промислових зразків;
- забезпечення умов для державної реєстрації об'єктів інтелектуальної власності;
- ведення внутрішнього обліку свідоцтв про реєстрацію авторських прав на твори і промислові зразки, патентів на винаходи (корисні моделі), а також договорів, що стосуються майнових прав на такі твори;
- сприяння реалізації набутих авторських прав та захисту особистих немайнових і майнових прав суб'єктів інтелектуальної власності;
- розпоряджання майновими правами на службові твори, службові винаходи (корисні моделі), промислові зразки, власником яких є ЛьвДУВС, а також твори, винаходи (корисні моделі), промислові зразки, майнові права на які належать ЛьвДУВС відповідно до закону або правочину;
- захист майнових прав інтелектуальної власності ЛьвДУВС і особистих немайнових авторських прав, а також вжиття заходів для протидії незаконному використанню об'єктів інтелектуальної власності тощо.

2.3. Охорона поширюється на усі оригінальні твори (оприлюднені та неоприлюднені, завершені та незавершені, незалежно від їх призначення, жанру, обсягу, а також способу вираження), запатентовані винаходи (корисні моделі), зареєстровані та незареєстровані, але доведені до загального відома у встановленому порядку, промислові зразки.

2.4. Охорона не поширюється на:

2.4.1. Технології створення та вираження твору, на ідеї, теорії, принципи, методи, процедури, процеси, системи, способи, концепції, відкриття, навіть якщо вони у творі виражені, описані, пояснені, проілюстровані.

2.4.2. Об'єкти нестійкої форми з рідких, газоподібних, сипких або подібних до них речовин тощо; результат інтелектуальної, творчої діяльності в галузі художнього конструювання, втілений або застосований у виробі, що є частиною складеного виробу та є невидимим під час звичайного використання виробу; ознаки зовнішнього вигляду виробу, зумовлені виключно його технічними функціями; ознаки зовнішнього вигляду виробу, розмір та форма якого мають бути точно відтворені для того, щоб один виріб був механічно з'єднаний з іншим виробом або розташований усередині, навколо чи навпроти іншого

виробу таким чином, щоб кожен виріб міг виконувати свою функцію; зовнішній вигляд виробів, призначених для множинного складання або з'єднання взаємозамінних виробів усередині модульної конструкції.

3. Об'єкти права інтелектуальної власності, що створюються у ЛьвДУВС

3.1. Інтелектуальна власність ЛьвДУВС – це результат інтелектуальної творчої (наукової, науково-дослідної, науково-технічної, навчально-методичної) діяльності авторів (співавторів), створений в порядку виконання ними службових обов'язків відповідно до трудового договору (контракту) між ними і Університетом, майнові права на який переходять до ЛьвДУВС з моменту його створення, якщо інше не передбачено законом, трудовим договором (контрактом) або іншим правочином щодо майнових прав на об'єкти інтелектуальної власності.

3.2. Об'єктами права інтелектуальної власності у ЛьвДУВС, що підлягають правовій охороні є: об'єкти авторського права; комп'ютерні програми; винаходи (корисні моделі); промислові зразки; наукові відкриття.

3.3. ЛьвДУВС розпоряджається об'єктами права інтелектуальної власності, створеними в результаті власної наукової, науково-дослідної, науково-технічної, навчально-методичної та іншої діяльності відповідно до вимог чинного законодавства.

3.4. Об'єктами авторського права ЛьвДУВС є:

- твори наукового, науково-дослідного, науково-технічного, навчального або іншого характеру (книги, брошури, статті тощо) у письмовій, електронній (цифровій) чи іншій формі;
- виступи, лекції, промови та інші усні твори;
- аудіовізуальні твори;
- тексти перекладів;
- фотографічні твори;
- похідні твори;
- збірки творів, збірки обробок нематеріальної культурної спадщини, енциклопедії та антології, збірки звичайних даних, інші складені твори, за умови що вони є результатом творчої діяльності за підбором або упорядкуванням змісту;
- ілюстрації, карти, плани, креслення, ескізи, пластичні твори, що стосуються техніки та інших сфер діяльності;
- комп'ютерні програми;
- бази даних (компіляції даних), якщо вони за доббором або упорядкуванням їх складових частин є результатом інтелектуальної діяльності;
- інші твори.

3.4.1. Для виникнення і здійснення авторського права не вимагається реєстрація авторського права чи будь-яке інше спеціальне його оформлення, а також виконання будь-яких інших формальностей.

3.4.2. Суб'єкт авторського права для повідомлення про свої майнові права може використовувати знак охорони авторського права, що складається з

латинської літери «С», обведеної колом - ©, поряд з яким зазначаються найменування суб'єкта майнових прав на твір, рік першого опублікування твору.

3.4.3. Суб'єкт авторського права для засвідчення належних йому особистих немайнових прав та/або майнових прав на твір (оприлюднений чи неоприлюднений), факту і дати його опублікування, набуття майнових прав на твір на підставі договору або закону може зареєструвати своє авторське право на твір у відповідному державному реєстрі. Кожна із сторін укладеного договору, що стосується майнових прав на твір, має право зареєструвати договір у відповідному державному реєстрі.

3.4.5. Службові твори, що видані у ЛьвДУВС (в електронній чи друкованій формі), маркують знаком охорони авторського права із зазначенням найменування закладу вищої освіти, прізвищ авторів та року набуття авторських прав, наприклад: «© Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022», «© Хатнюк Ю.А., Красницький І.В., 2022». При цьому автори (співавтори) таких творів можуть отримати свідоцтво про реєстрацію авторського права на твір, що засвідчує їх особисті немайнові права на цей твір за погодженням із ЛьвДУВС.

3.4.6. На службові твори, виконані працівниками ЛьвДУВС, може бути подано заявку на отримання охоронного документу. Результатом розгляду такої заявки є отримання ЛьвДУВС охоронного документу – свідоцтва про реєстрацію авторського права на відповідний службовий твір.

3.4.7. На твори, підготовлені науковими, науково-педагогічними, педагогічними працівниками ЛьвДУВС з особистої ініціативи власним коштом, поза виконанням службових обов'язків відповідно до службового доручення чи трудового договору (контракту), автор (співавтори) за власним бажанням може(уть) подати заявку про реєстрацію особистих немайнових авторських прав, а також зареєструвати договір, що стосується майнових прав автора (співавторів) на твір. При цьому між автором (співавторами) такого видання та ЛьвДУВС може бути укладено правочин на використання такого твору або про передачу повністю або частково майнових прав на такий твір.

Використання твору здійснюється виключно з дозволу суб'єкта авторського права або іншої уповноваженої на надання такого дозволу особи, крім випадків правомірного використання твору без такого дозволу, встановлених законом.

Суб'єкт авторського права може надати дозвіл на використання твору будь-якою особою на визначених ним умовах (публічна ліцензія). Особа, яка використовує твір на основі публічної ліцензії, зобов'язана дотримуватися визначених суб'єктом авторського права умов, на яких її було видано.

3.4.8. На твір, підготовлений авторами ЛьвДУВС спільно з працівниками інших закладів вищої освіти, установ, організацій, незалежно від наявності охоронного документу на такий твір, укладається договір між ЛьвДУВС та колективом авторів щодо його використання у ЛьвДУВС.

3.5. У ЛьвДУВС може бути створено винаходи (корисні моделі), у тому числі секретні. При цьому правова охорона надається винаходу (корисній

моделі), що не суперечить публічному порядку, загально визнаним принципам моралі та відповідає умовам патентоздатності.

3.5.1. Винахід відповідає умовам патентоздатності, якщо він є новим, має винахідницький рівень і є промислово придатним.

Корисна модель відповідає умовам патентоздатності, якщо вона є новою і промислово придатною.

3.5.2. Об'єктом винаходу, правова охорона якому надається згідно з законом та цим положенням, може бути продукт (пристрій, речовина тощо), процес (спосіб).

Об'єктом корисної моделі, правова охорона якій надається згідно з законом та цим положенням, може бути пристрій або процес (спосіб).

3.5.3. Пріоритет, авторство і права на винахід та корисну модель засвідчуються патентом.

3.5.4. Право на реєстрацію винаходу (корисної моделі), секретного винаходу (секретної корисної моделі) має винахідник, якщо інше не передбачено законом або цим положенням.

3.5.5. Винахідники, які спільно створили винахід (корисну модель), мають однакові права на реєстрацію винаходу (корисної моделі), секретного винаходу (секретної корисної моделі), якщо інше не передбачено угодою між ними.

Якщо винахід (корисну модель) створено двома чи більше винахідниками незалежно один від одного, то право на державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) належить заявнику, заявка якого має більш ранню дату подання до державного органу реєстрації або, якщо заявлено пріоритет, більш ранню дату пріоритету, за умови, що вказана заявка не вважається відкликаною, не відкликана або за якою не прийнято рішення про відмову у державній реєстрації винаходу (корисної моделі).

3.5.6. Не визнаються винахідниками фізичні особи, які не внесли особистого творчого внеску у створення винаходу (корисної моделі), а надали винахіднику (винахідникам) тільки технічну, організаційну чи матеріальну допомогу при його створенні і (або) оформленні заявки.

3.5.7. Винахіднику належить право авторства, яке є невід'ємним особистим правом і охороняється безстроково. Винахідник має право на присвоєння свого імені створеному ним винаходу (корисній моделі).

3.5.8. Право на реєстрацію службового винаходу (корисної моделі), має ЛьвДУВС, якщо інше не передбачено договором.

3.5.9. Працівник, який створив винахід (корисну модель) подає у відділ організації наукової роботи письмове повідомлення про створений ним службовий винахід (корисну модель) з описом, що розкриває суть винаходу (корисної моделі), а також надає інші матеріали, необхідні для його реєстрації.

3.5.10. Протягом чотирьох місяців від дати одержання від винахідника повідомлення ЛьвДУВС, у разі зацікавлення об'єктом винаходу (корисної моделі), подає спільно з працівником до відповідного державного органу реєстрації заявку на державну реєстрацію винаходу (корисної моделі), або приймає рішення про збереження службового винаходу (корисної моделі) як конфіденційної інформації.

Строк збереження ЛьвДУВС чи його правонаступником службового винаходу (корисної моделі) як конфіденційної інформації у разі його невикористання не повинен перевищувати чотирьох років. У протилежному випадку право на одержання патенту на службовий винахід (корисну модель) переходить до винахідника чи його правонаступника.

3.5.11. У разі комерціалізації винаходу (корисної моделі), ЛьвДУВС має укласти з винахідником письмовий договір щодо розміру та умови виплати йому (його правонаступнику) винагороди відповідно до економічної цінності винаходу (корисної моделі) і (або) іншої вигоди, яка може бути одержана роботодавцем.

3.5.12. Якщо ЛьвДУВС не виконає зазначених у п. 3.5.8. цього положення вимог у встановлений строк, то право на реєстрацію службового винаходу (корисної моделі) переходить до винахідника або його правонаступника. У цьому випадку за роботодавцем залишається переважне право на придбання ліцензії.

3.5.13. Спори щодо умов одержання винахідником службового винаходу (корисної моделі) винагороди та її розміру вирішуються у судовому порядку.

3.6. Об'єктом інтелектуальної власності ЛьвДУВС є також промисловий зразок. Промисловим зразком може бути зовнішній вигляд виробу або його частини, що визначається, зокрема, лініями, контурами, кольором, формою, текстурою та/або матеріалом виробу, та/або його оздобленням.

3.6.1. Промисловий зразок може одержати правову охорону як:

зареєстрований промисловий зразок, якщо його внесено до Реєстру в порядку, передбаченому цим Законом, або якщо йому надано правову охорону в Україні відповідно до міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України;

незареєстрований промисловий зразок, якщо його доведено до загального відома в порядку, передбаченому Законом.

3.6.2. Набуття прав на зареєстрований промисловий зразок засвідчується свідоцтвом, в якому наводиться внесене до Реєстру зображення промислового зразка.

4. Суб'єкти створення об'єктів права інтелектуальної власності та їхні права

4.1. Суб'єктами створення об'єктів права інтелектуальної власності у ЛьвДУВС є наукові, науково-педагогічні, педагогічні, технічні працівники і здобувачі вищої освіти (автори, співавтори, винахідники), які працюють у складі інститутів, факультетів, кафедр, наукових, науково-дослідних лабораторій, відділів, що здійснюють наукову, науково-дослідну, науково-технічну, навчально-методичну роботу, або навчаються у ЛьвДУВС, а також утворені з цих осіб авторські колективи, та інші особи, яким належать особисті немайнові та (або) майнові права інтелектуальної власності.

Суб'єктами створення об'єктів права інтелектуальної власності можуть бути працівники інших закладів вищої освіти, установ, організацій, які входять до складу авторських колективів ЛьвДУВС.

Посадові (функціональні) обов'язки вказаних суб'єктів мають містити положення про:

- участь у створенні наукових, навчальних та інших творів, які можуть набувати статусу об'єктів авторського права, винаходів, корисних моделей, промислових зразків;

- участь у підготовці матеріалів для набуття прав інтелектуальної власності на створені об'єкти;

- обов'язковість посилення на охоронні документи ЛьвДУВС при опублікуванні, поширенні та впровадженні об'єктів права інтелектуальної власності, права на які набуті або зареєстровані у встановленому законом порядку.

4.2. Автори службових творів набувають особистих немайнових прав інтелектуальної власності, зокрема права:

- вимагати визнання свого авторства шляхом зазначення належним чином імені автора в оригіналі і копіях твору і за будь-якого використання твору, якщо це практично можливо;

- забороняти під час будь-якого використання твору згадування свого імені, якщо автор твору бажає залишитися анонімом;

- обирати псевдонім, зазначати і вимагати зазначення псевдоніма замість справжнього імені автора в оригіналі і копіях твору і за будь-якого використання твору;

- вимагати збереження цілісності твору, протидіяти будь-якому перекрученню, спотворенню чи іншій зміні твору, у тому числі супроводження твору ілюстраціями, передмовами, післямовами, коментарями тощо без згоди автора;

- надати назву твору або залишити його без назви;

- присвятити твір особі (особам), події або даті.

4.3. Суб'єктом майнових прав інтелектуальної власності на службові твори є ЛьвДУВС.

4.3.1. Майнові права на службовий твір переходять до ЛьвДУВС з моменту створення службового твору у повному складі, якщо інше не передбачено Законом, трудовим договором (контрактом) або іншим договором щодо майнових прав на службовий твір, укладеним між працівником (автором) і роботодавцем.

4.3.2. Якщо майнові права на твір переходять до ЛьвДУВС, то працівник, який є автором службового твору, має право на винагороду. Якщо посадові обов'язки працівника прямо передбачають створення службових творів відповідних видів, авторська винагорода за створення і використання таких творів, а також за перехід прав на них може бути включена до заробітної плати працівника відповідно до договору між працівником і роботодавцем.

4.3.3. ЛьвДУВС має право доручити іншій особі завершити незавершений службовий твір, вносити зміни у завершений службовий твір, супроводжувати службовий твір ілюстраціями, передмовами, післямовами тощо, якщо інше не передбачено трудовим договором (контрактом) або іншим договором щодо майнових прав на службовий твір.

4.4. Майнові права інтелектуальної власності на твір, створений за замовленням, належать замовникові, якщо інше не встановлено договором або законом. Замовник набуває майнові права інтелектуальної власності на твір, створений за замовленням, відповідно до закону або договору в момент, наступний за створенням такого твору, якщо інше не встановлено договором.

4.5. Майнові права на комп'ютерні програми та (або) бази даних, створені у зв'язку з виконанням трудового договору (контракту), належать ЛьвДУВС, якщо інше не встановлено договором.

4.6. Винахіднику належить право авторства, яке є невід'ємним особистим правом і охороняється безстроково. Винахідник має право на присвоєння свого імені створеному ним винаходу (корисній моделі).

4.6.1. ЛьвДУВС як володілець патенту може використовувати попереджувальне маркування із зазначенням номера патенту на продукті чи на упаковці продукту, виготовленого із застосуванням запатентованого винаходу (корисної моделі).

4.6.2. Патент надає його володільцю виключне майнове право перешкоджати використанню винаходу (корисної моделі), у тому числі забороняти таке використання, крім випадків, якщо таке використання не визнається згідно з Законом порушенням прав, що впливають з державної реєстрації винаходу (корисної моделі).

4.6.3. Володілець патенту може передавати на підставі договору виключні майнові права інтелектуальної власності на винахід (корисну модель) будь-якій особі, яка стає його правонаступником, а щодо секретного винаходу (корисної моделі) – тільки за погодженням із Державним експертом.

4.6.4. Володілець патенту має право дати будь-якій особі дозвіл (видати ліцензію) на використання винаходу (корисної моделі) на підставі ліцензійного договору, а щодо секретного винаходу (корисної моделі) такий дозвіл надається тільки за погодженням із Державним експертом.

4.6.5. Договір про передачу права власності на винахід (корисну модель) і ліцензійний договір вважаються дійсними, якщо вони укладені у письмовій формі і підписані сторонами.

4.7. Суб'єкти створення об'єктів права інтелектуальної власності несуть відповідальність за науковий рівень, дотримання законодавства про авторське право, а також якість підготовки та практичне значення результатів наукових досліджень.

5. Організація робіт з охорони інтелектуальної власності

5.1. Організацію робіт зі створення об'єктів права інтелектуальної власності, а також з набуття ними відповідного правового статусу покладається на відділ організації наукової роботи та авторів (співавторів, винахідників та інших осіб, яким належать особисті немайнові та (або) майнові права інтелектуальної власності) ЛьвДУВС, які створили об'єкти права інтелектуальної власності.

5.2. Відділ організації наукової роботи виконує такі завдання у сфері охорони інтелектуальної власності:

5.2.1. консультування авторів з питань оформлення заявок на видачу охоронних документів на об'єкти права інтелектуальної власності;

5.2.2. забезпечення контролю за дотриманням вимог чинного законодавства та цього положення у сфері охорони інтелектуальної власності;

5.2.3. координація роботи з інформаційного забезпечення діяльності ЛьвДУВС у сфері охорони інтелектуальної власності;

5.2.4. оформлення заявок на отримання охоронних документів і державну реєстрацію об'єктів права інтелектуальної власності, заявником яких є ЛьвДУВС (за участю суб'єктів створення об'єктів права інтелектуальної власності);

5.2.5. ведення листування за поданими заявками;

5.2.6. участь у впровадженні об'єктів права інтелектуальної власності в освітній процес, практику правоохоронних органів, законотворчу та наукову діяльність тощо;

5.2.7. формування та актуалізація електронного обліку об'єктів права інтелектуальної власності ЛьвДУВС;

5.3. Для реалізації покладених на відділ організації наукової роботи завдань у сфері захисту прав інтелектуальної власності цей підрозділ має право:

5.3.1. Вимагати від керівників інститутів, факультетів, кафедр, наукових (науково-дослідних) лабораторій, відділів, що здійснюють наукову, науково-дослідну, науково-технічну, навчально-методичну роботу:

а) надання інформації, довідок, звітів та інших документів, що стосуються питань створення, охорони та використання об'єктів права інтелектуальної власності;

б) оформлення в установленому порядку матеріалів на отримання охоронних документів на об'єкти права інтелектуальної власності ЛьвДУВС;

в) впровадження створених об'єктів права інтелектуальної власності в освітній процес, практичну та наукову діяльність тощо.

5.3.2. Вносити пропозиції керівництву ЛьвДУВС:

а) щодо удосконалення роботи з охорони інтелектуальної власності, а також про впровадження наукових новацій;

б) про заохочення працівників і здобувачів, які беруть активну участь у створенні та впровадженні об'єктів права інтелектуальної власності.

5.4. Захист прав інтелектуальної власності ЛьвДУВС здійснюється в передбаченому законом порядку за допомогою застосування належної форми засобів і способів правового захисту.

Забезпечення правової охорони об'єктів права інтелектуальної власності, що створюються у ЛьвДУВС під час наукової, науково-дослідної, науково-технічної та навчально-методичної роботи покладається на відділення юридичного забезпечення Університету.

6. Впровадження об'єктів права інтелектуальної власності

6.1. Діяльність ЛьвДУВС з впровадження об'єктів права інтелектуальної власності спрямована на сприяння інноваційному розвитку правоохоронної сфери держави, а також економіки України.

Впровадження об'єктів права інтелектуальної власності здійснюють у двох формах: на договірній та бездоговірній основі.

Метою впровадження об'єктів права інтелектуальної власності не є отримання прибутку.

6.2. Впровадження об'єктів права інтелектуальної власності (службових творів практичного спрямування) в діяльність правоохоронних органів України здійснюють у встановленому порядку на бездоговірній основі.

6.3. На договірній основі здійснюють впровадження службових творів навчального призначення, власником яких є ЛьвДУВС, у діяльність закладів вищої освіти, в яких викладають юридичні дисципліни.

Впровадження службових творів навчального призначення проводять шляхом укладання ліцензійних договорів із закладами освіти на використання цих творів в освітньому процесі на умовах, визначених у договорі.

6.4. Впровадження патентів, власником яких є ЛьвДУВС здійснюється на договірній основі шляхом залучення охоронюваних ними технічних рішень у діяльність правоохоронних органів України із використанням виробничих можливостей суб'єктів підприємницької діяльності.

Впровадження патентів на договірній основі здійснюють шляхом укладання відповідних договорів із суб'єктами підприємницької діяльності на використання цих патентів у виготовленні та поширенні промислової продукції правоохоронного призначення на умовах, визначених у договорі.